

قانون اعدام توهین به شعور و شرف انسانی است

یکشنبه ۲۶ اردیبهشت ۱۳۸۹ - ۱۶ می ۲۰۱۰

ناهد جعفرپور

اعدام یک انسان وحشتناک و بدور از انسانیت است. قانون اعدام پس مانده قوانین بربریت دوران برده داری و دیگر دوره های سیاه تاریخ بشریت است. از این روی اعدام انسانها در جوامع متمدن جائی نخواهد داشت. مقاومت در مقابل قانون اعدام به هیچ وجه به مفهوم سمپاتی به قاتل محکوم شده نخواهد بود (مجرمین جنائی) زیرا که قتل یک انسان خود نشان دهنده عدم وجود احترام به زندگی انسانی است. دقیقا به همین دلیل هم قتل نفرت انگیز است و قتل یک انسان به هر دلیل از سوی دولت ها غیر انسانی و غیر اخلاقی است. از سوی دیگر اعدام سیاسی انسانها توسط دولت ها هم قتلی مضاعف است و تنها با محاکمه عاملین این قتل ها می توان جامعه را پالایش داد.

مجازات اعدام از برابری همه انسانها در مقابل قانون جلوگیری می کند. مجازات اعدام برای همیشه و تمامی اعصار این حق را از انسانی می گیرد که مدارک جدیدی برای تخفیف جرمش و یا بیگناهییش بدست آورد یا قوانین جدید شامل حالش گردد. قوانینی که می تواند حکم اعدام وی را تخفیف دهد و یا اصولا قانون اعدام را منحل سازد. زیرا که هر متهم محکوم به حبس همواره از این شانس برخوردار است که مدارک جدید برای اثبات بی گناهییش بدست آورد و یا از مزایای قوانین جدید برای بهبود وضعیتش بهره برد.

یک جامعه دمکرات و متمدن به هیچ وجه اجازه ندارد جان انسانی را به هر دلیل از وی بستاند. اعدام یک انسان به خودی خود یک قتل است آنهم قتلی فجیع و آگاهانه. قتلی که به انسانها این پیام را می دهد که برای حل مشکلات و معضلات اجتماعی، سیاسی، اقتصادی خود دست به قتل مخالفین خود بزنند. در واقع این خود وحشتناک ترین الگویی است که می توان به یک جامعه سالم داد. در قرن اخیر بسیاری از دولت ها تلاش نموده اند بارها و بارها قتل سیاسی انسانها را توجیح نموده و این عمل غیر انسانی و کشتن مخالفین خود را حرکتی در راه بهبود زندگی مابقی انسانها بخوانند. در حالیکه کشتن انسانها مخرب است و بر روی جامعه تنها تاثیری خشن میگذارد. این دولت ها با اتکا به قتل سیاسی انسانها، شکنجه و زندان تلاش می کنند به عمر و بقای

خود ادامه دهند و از این حربه استفاده نمایند تا در صفوف مردم جامعه و مبارزه آنان خلل وارد نمایند و با ایجاد ترس و وحشت از پیوستن آنان به یکدیگر و مقابله با بی عدالتی های سیاسی، اجتماعی، اقتصادی جلوگیری نمایند.

طبق آمارهای سازمان عفو بین الملل در سال 2009 در حدود 714 نفر در جهان به انواع مختلف اعدام گشته اند. البته به این امار های رسمی اعتمادی نیست و آمار واقعی اعدام ها در سال اخیر مسلماً بیش از رقم قید شده است.

عفو بین الملل تخمین می زند که بیشترین اعدام های سال 2009 در چین صورت گرفته است و به این دلیل چین در مقام اول و سپس ایران در مقام دوم و عراق در مقام سوم اعدام ها در جهان قرار داشته اند. در حالیکه اگر به درصد جمعیت این کشور ها و مقایسه آن پردازیم (جمعیت بیش از میلیاردی چین و جمعیت 70 میلیونی ایران) به روشنی به این نتیجه خواهیم رسید که مقام اول در اعدام انسانها و قتل مخالفین سیاسی را در سال 2009 در ابتدا ایران داشته است و چین در مقایسه نسبت به جمعیتش در مقام دوم قرار می گیرد. البته در باره چین به سختی می توان به آمار درستی دست یافت. عفو بین الملل در سال 2008 از 2390 اعدام در جهان گزارش داده است که تنها 1700 نفر آن در چین به مرگ محکوم شده اند. به احتمال قوی آمار واقعی بیش از این ارقام می باشد. دیگر سازمان های حقوق بشری سالانه از 10000 اعدام در چین گزارش می دهند.

بعد از چین بنظر عفو بین الملل ایران قرار دارد که حداقل در سال 2009 بیش از 388 نفر را اعدام نموده است و در سال 2010 این کشتار سیاسی روز به روز شدت یافته است. کشور عراق 120 نفر و عربستان سعودی 69 نفر و آمریکا 52 نفر را بقتل رسانده است.

ایران و عربستان سعودی بسیاری از انسانهایی را که اعدام نموده اند هنوز به سن قانونی نرسیده بودند. از کشور های دیگری که حکم اعدام در آنها اجرا می گردد می توان از یمن، سودان، ویتنام، سوریه، و ژاپن نام برد. در تمامی این کشور ها بیشترین اعدام ها از میان مخالفین سیاسی صورت پذیرفته است و از اعدام مخالفین در جهت ترس و جو وحشت و خاموش نمودن مخالفین استفاده می شود.

در اروپا طبق گزارش عفو بین الملل هیچ اعدامی صورت نپذیرفته است. آخرین اعدام ها در آلمان غربی 1949 بود و در آلمان شرقی 1981 در روسیه در ماه مارس دو نفر به جرم قتل بدار آویخته شدند.

در مجموع به اعتقاد عفو بین الملل کارزارهای ضد قانون اعدام در سرتاسر جهان در حال گسترش می باشند. در حال حاضر در 139 کشور جهان قانون اعدام وجود ندارد. در کشور آفریقا تا کنون چهار کشور

قانون اعدام را لغو نموده اند. کشورهایی چون اندونزی و پاکستان و افغانستان هم سال ها بود که قانون اعدام را رد نموده بودند. اما در این کشور ها با وجود اینکه اعدام وجود ندارد اما قصاص اسلامی و گرفتن جان انسانها بنام قصاص بر جای خود باقی است.

در حال حاضر در سرتاسر جهان بیش از 17000 انسان در سلول های مرگ در انتظار اعدام بسر می برند. کارزار و مبارزه تمامی انسانهای آزادیخواه در جهان می تواند جان این انسانها را از مرگ حتمی نجات دهد. وقت آن است که آزادیخواهان جهان و جامعه متری بین المللی خواهان تشکیل دادگاه های بین المللی برای محاکمه تمامی دولت هایی که دست به کشتار مخالفین سیاسی خود می زنند گردد و با دفاع از مبارزات این کشورها مسبب این قتل های سیاسی را افشا و محکوم سازند.

باید با تمامی قوا فریاد بر آورد که مجازات اعدام مجازاتی ضدبشری است و باید فوراً" و بدون قید و شرط علیه هر شهروند این جهان به هر دلیل و بهانه، متوقف شود.

آکسیون در ها نور در اعتراض به اعدام ها

یکشنبه ۲۶ اردیبهشت ۱۳۸۹ - ۱۶ می ۲۰۱۰

در روز شنبه 15 ماه می 2010 به دنبال دعوت 9 سازمان و اتحاد و نهادهای ایرانی برای تظاهرات در شهرهای مختلف در هانور- آلمان در میدان شهر تظاهراتی از ایرانیان با شرکت شهروندان کردی زبان از ایران و ترکیه انجام گرفت. جمع تظاهرکنندگان را حدود 500 نفر تخمین زده اند.

[ویدئو تظاهرات](#)

تظاهرات در استکهلم در اعتراض به اعدام‌ها در ایران

جمعه ۲۴ اردیبهشت ۱۳۸۹ - ۱۴ می ۲۰۱۰

تظاهرات ایرانیان علیه اعدام‌های اخیر در روز چهارشنبه در سوئد در رسانه‌های بین‌المللی فارسی زبان بازتاب گسترده‌ای یافت. از جمله رادیو زمانه، تلویزیون بی‌بی‌سی، تلویزیون صدای آمریکا، رادیو آلمان و رادیوس سراسری سوئد پژواک تصاویر و گزارشاتی از این مراسم تهیه نمودند. بسیاری از تلویزیون‌های کردی و سایت‌های کردی نیز به درج گزارشاتی از این مراسم پرداختند.

از جمله به گزارش رادیو دویچه وله میدان مرکزی استکهلم بعد از ظهر روز چهارشنبه محل برگزاری یکی از بزرگترین تظاهرات اعتراضی ماه‌های اخیر ایرانیان بود. در این همایش، صدها ایرانی، در کنار فعالان سیاسی سوئد، اعدام پنج جوان کرد را در اوین محکوم کردند.

در ادامه اعتراضات گسترده ایرانیان مقیم خارج از کشور به اعدام پنج شهروند کرد، بعد از ظهر چهارشنبه (۱۲ مه، ۲۲ اردیبهشت) صدها ایرانی که بخشی از آنان را شهروندان کرد تشکیل می‌دادند، در میدان مرکزی شهر استکهلم، پایتخت سوئد، گرد آمدند و به "اعدام‌های غیرانسانی و بدون محاکمه" این پنج نفر اعتراض کردند.

همصدائی احزاب سوئد

همایش اعتراضی ایرانیان، با پشتیبانی گروهی از سیاستمداران و فعالان حقوق بشر سوئد همراه بود. دبیر روابط بین‌المللی بزرگ‌ترین حزب پارلمانی سوئد حزب، سوسیال دموکرات و رهبران سازمان‌های جوانان احزاب سوسیال دموکرات، حزب حاکم لیبرال مردم و حزب سبزها، در سخنرانی‌های خود، اعدام‌های بی‌رویه در ایران را محکوم و همبستگی عمیق خود را با مردم ایران و کردستان اعلام کردند.

اعتراض اتحادیه معلمان سوئد

در این مراسم، همچنین پیام‌های همبستگی متعددی قرائت شد. از جمله پیام اتحادیه معلمان سوئد و شیخ عزالدین حسینی از رهبران مذهبی

مردم کردستان در شمار پیام‌هایی بود که از آن نام برده شد. اتحادیه معلمان سوئد، در پیام خود، به ویژه اعدام غیرقانونی فرزاد کمانگر را به عنوان آموزگاری که می‌کوشید مشعل دانش و آگاهی را در میان کودکان و نوجوانان محروم کردستان روشن نگه‌دارد محکوم کرد. همایش اعتراضی استکهلم را، جمعیت پشتیبانی از مبارزات مردم ایران سازمان داده بود که مورد پشتیبانی بسیاری از احزاب و نهادهای سراسری ایرانی و کردی از جمله، حامیان جنبش سبز سوئد، گروه دموکراسی سبز، انجمن حق زن و چند گروه دیگر قرار گرفت.

درباره نحوه برگزاری همایش اعتراضی استکهلم، مهرداد درویش‌پور از مسئولان و سخنرانان این برنامه به دوچه وله گفت: «جمعیت پشتیبانی از مبارزات مردم ایران فراخوان این تظاهرات را داده بود و اکنون جمعیتی نزدیک به هزار نفر در یکی از میادین اصلی شهر استکهلم برای اعتراض به این احکام اعدام و حمایت از اعتصاب عمومی مردم کردستان جمع شده‌اند. این تظاهرات مورد پشتیبانی تعدادی از احزاب و گروه‌ها قرار گرفته، رهبران سازمان‌های جوانان حزب سوسیال دموکرات، سبز و لیبرال مردم سخن می‌گویند. نامه‌ای هم به وزارت امور خارجه نوشته‌ایم که قرار است در همین رابطه دیداری هم با آنها داشته باشیم و در جهت انتقال خواست این تجمع‌کنندگان به آنها صحبت کنیم. خواست اصلی تجمع‌کنندگان این است که دولت سوئد و اتحادیه اروپا ضمن محکوم کردن این جنایت‌ها، سفرای خود را از ایران فرا بخوانند و بدین ترتیب جلوی دیگر اعدام‌های پیشروی را بگیرند. ما می‌دانیم که نام ۱۶ نفر از مبارزان کرد و همچنین ده‌ها فعال سیاسی دیگر در لیست اعدام‌ها قرار دارد که اگر واکنش جدی صورت نگیرد شاهد آن خواهیم بود که آنها هم اعدام شوند.» تظاهرات اعتراضی استکهلم یک روز پیش از اعتصاب سراسری مردم کردستان برگزار شد.

گزارش دیگری از رادیوی سراسری سوئد پژواک توسط طاهر جام برسنگ تهیه شد که فرازهایی از آن در زیر می‌آید.

از واکنش‌های اعتراضی ایرانیان ساکن سوئد به اعدام پنج تن از زندانیان سیاسی در جمهوری اسلامی ایران یکی نیز همایشی بود که روز چهارشنبه ۱۲ ماه مه در Sergelstorg، میدان مرکزی شهر استکهلم و به دعوت جمعیت حمایت از مبارزات مردم ایران برگزار شد.

سخنگوی اتحادیهٔ جوانان حزب سوسیال دموکرات در سخنرانی کوتاه خود با اشاره به نقش آکسیون‌های اعتراضی به عقب‌راندن نظام‌های دیکتاتوری از وزیر امور خارجیه سوئد کارل بیلدت خواست که در

اعتراض به نقض فاحش حقوق بشر در ایران صدای خود را بلند کند. او از وزیر امور خارجۀ سوئد خواست تا با فراخواندن سفیر جمهوری اسلامی ایران در سوئد به وزارت خارجه مراتب اعتراض کشور متبوع خود را به اعدام و اربعاب معترضین در ایران به او ابلاغ کند. یوته یوته-لاند:

«کارل بیلدت تو می توانی صدای اعتراض ما باشی و از حمایت ما برخورداری. تو به عنوان وزیر خارجۀ سوئد با نیروی ما، قدرتی هستی که می-توانی با توسل به آن سفیر ایران را فرا خوانده و جدیت خود را به او نشان دهی. نشان بده که آن چه (در ایران) می-گذرد از چشم جهانیان پنهان نیست.»

لیندا نوردلوند Linda Nordlund، جانشین سخنگوی اتحادیۀ جوانان حزب لیبرال مردم سوئد یکی دیگر از سخنرانان این همایش بود در بخشی از سخنان خود اظهار داشت:

«پس از این که احمدی نژاد به رئیس جمهوری رسید شمار اعدام ها در ایران ۳۰۰ درصد افزایش نشان داده است. فقط دولت چین است که در حال حاضر بیش از جمهوری اسلامی ایران به اعدام انسان ها دست می زند.»

لیندا نوردلوند در بخشی دیگر از سخنان خود گفت:

«در آستانۀ سالگرد انتخابات ریاست جمهوری دوباره شاهد آنیم که رژیم (جمهوری اسلامی ایران) از همۀ ابزارها برای خاموش کردن صدای اعتراض مردم علیۀ تقلباتی که احمدی-نژاد را در سمت ریاست جمهوری باقی نگه داشت، استفاده می-کند.»

سخنگوی سازمان جوانان حزب محیط زیست یاکوپ دالونده Jakob Dalunde از دیگر سخنرانان همایش اعتراضی جمعیت حمایت از مبارزات مردم ایران نیز چون دیگر سخنرانان احزاب اپوزیسیون سوئد کارل بیلدت، وزیر خارجۀ این کشور را مورد خطاب قرار داد و از او خواستار اقدام اعتراضی جدی-تر به دولت جمهوری اسلامی ایران شد. او در بخشی از سخنان خود گفت:

«ما سبزهها از دولت سوئد خواهانیم که مسئلۀ نقض حقوق بشر در ایران را جدی بگیرد. ما خواهان آنیم که دولت مان علیۀ دیکتاتوری توتالیترا ایران واکنش نشان دهد و بطور فعال از خواست اپوزیسیون این کشور برای یک ایران آزاد و دموکراسی و احترام به حقوق بشر در این کشور حمایت کند.»

ماکان افشین-نژاد، عضو ایرانی-تبار حزب لیبرال مردم سوئد و کاندیدای این حزب در انتخابات پیش روی پارلمان از سخنرانان دیگر این همایش بود. در گفتگوی کوتاهی که با افشین-نژاد کردم از او پرسیدم با توجه به این که حزب لیبرال مردم یکی از احزاب سازندۀ

دولت فعلی سوئد است، آیا سیاست این کشور در قبال جمهوری اسلامی ایران که به گفتن کارل بیلدت وزیر امور خارجیه لیبرال این کشور مبتنی بر دیالوگ انتقادی است کفایت می‌کند؟ افشین‌نژاد گفت: «دیالوگ تا حدی تأثیرگذار است اما در مورد جمهوری اسلامی که در آن اعدام‌ها بیشتر می‌شود دیالوگ کار خود را کرده و امیدوارم دولت سوئد سطح اقدامات خود علیه جمهوری اسلامی را بالا ببرد و از تحریم‌های سیاسی صحبت کند.» (رجوع کنید به فایل صوتی پیوست!)»

ایرج مصداقی، زندانی سیاسی سابق از جمله سخنرانان ایرانی همایش روز چهارشنبه ۱۲ ماه مه ایرانیان در اعتراض به اعدام‌های اخیر در جمهوری اسلامی ایران بود. او در بخشی از سخنان خود گفت:

«من می‌خواهم به وجهی دیگر از این مسئله پردازم و شما را به این نکته توجه بدهم که نظام جمهوری اسلامی که در سی سال گذشته بر پایه مرگ، شکنجه، خون، شقاوت و بیرحمی استوار بوده برای اعدام فقط پنج تن مجبور به تشکیل شورای امنیت ملی اش می‌شود و این یعنی پیروزی برای جنبش...»

[گزارش تصویری دیگری نیز از این تظاهرات در یوتوب درج شده است که می‌توانید آن را مشاهده کنید.](#)

قطعنامه تظاهرات بزرگ ایرانیان در استکهلم در اعتراض به اعدام 5 شهروند ایرانی جمهوری اسلامی ایران با به دار آویختن پنج زندانی سیاسی شهروند ایرانی با نامهای فرزاد کمانگر، شیرین علم‌هولی، فرهاد وکیلی، علی حیدریان و مهدی اسلامیان بار دیگر جهان را با دریافت اخبار مربوط به گسترش خشونت در ایران در شوک فرو برد. هنوز چند روزی از اعدام تعدادی از افغانیهای مقیم ایران نگذشته، جمهوری اسلامی در هراس از حضور میلیونی مردم ایران در سالگرد 22 خرداد و برای به عقب راندن و ارعاب آنها، موج جدیدی از اعدامها را آغاز نموده است.

این پنج نفر که 4 تن از آنان از مبارزین کرد و دیگری اهل شیراز بود به جرم مشابهی به اتهام شورش علیه خدا و نظام محکوم به مرگ شدند حال آنکه جرم اصلی آنها دگر اندیشی و مبارزه علیه استبداد دینی حاکم بر ایران بود.

بنا بر اطلاعات بدست آمده شمار بیشتری در صف بیدادگاههای حکومت با خطر مجازات مرگ روبرویند. ایران کشوری است که پس از چین بالاترین رقم اعدام را به خود اختصاص داده است.

حکم اعدام در ایران نه تنها برای جرایم اجتماعی، بلکه برای

فعالیت‌های نیروهای اپوزسیون نیز صادر میشود. خشونت، زندان، شکنجه و اعدام مجازات کسانی است که خواهان دموکراسی و رعایت حقوق بشر در ایران هستند. ما شرکت‌کنندگان در تظاهرات ضمن محکوم کردن این اقدامها و تمامی خشونت‌هایی که علیه مخالفان به کار گرفته میشود، خواستار اعتراض جهانی و به‌ویژه واکنش دولت سوئد و اتحادیه اروپا نسبت به این جنایت هستیم و هشدار میدهم در صورت سکوت و یا برخورد منفعلانه سوئد و دیگر کشورهای غربی، اقدامات شدت خواهد یافت. هم اکنون بویژه 16 زندانی کرد در صف نخست محکومان به اعدام قرار دارند.

ما خواستار بازخواندن سفرای اتحادیه اروپا و سوئد از ایران در اعتراض به این اقدامها هستیم.

ما خواستار اعزام هیئت بین‌المللی برای بررسی پرونده جنایت اخیر و کلیه کسانی هستیم که در معرض اعدام قرار دارند. این هیئت با بررسی وضع زندانها میتواند تصویر روشن و بیطرفانه‌ای از آنچه که در زندان‌های ایران می‌گذرد، بدست دهد.

ما خواستار لغو مجازات اعدام، شکنجه و آزادی کلیه زندانیان سیاسی هستیم.

جمهوری اسلامی ایران بر پایه تبعیض علیه شهروندان (تبعیض جنسیتی، اثنیکی، دینی، گرایش جنسی و ...) استوار است. ما خواستار رعایت حقوق بشر و تامین برابری شهروندان و برچیده شدن هرگونه تبعیض هستیم.

ایران سرزمین مشترک همه ایرانیان (خلق‌های ایران) و شهروندانی است که در پرتو تنوع اثنیکی، فرهنگی، زبانی، دینی و عقیدتی در تامین دموکراسی و برچیدن استبداد دینی از آن کشور ذی نفعند.

ما از اعتصاب سراسری در کردستان در روز پنجشنبه حمایت کرده و پشتیبانی خود را از این حرکت اعلام میداریم.

ما همراه با کلیه نیروهایی که از این تظاهرات حمایت کرده‌اند، تلاش خواهیم کرد با گسترش همکاریها به جلب موثرتر افکار عمومی و مجامع بین‌المللی برای عقب‌راندن جمهوری اسلامی ایران دست یابیم.

برچیده باد استبداد، زنده باد آزادی

«جمعیت پشتیبانی از مبارزات مردم ایران»

12-05-2010

اعتراض ایرانیان مقیم هانوفر به اعدام 5 شهروند ایرانی

پنجشنبه ۲۳ اردیبهشت ۱۳۸۹ - ۱۳ می ۲۰۱۰
ندا حقیقت

ایرانیان مقیم هانوفر چهارشنبه شب در اعتراض به اعدام 5 شهروند ایرانی در مرکز اصلی شهر دست به تجمع زدند. تجمع کنندگان در حالیکه عکسهایی از شهروندان اعدام شده را در دست داشتند شعارهایی به زبان ایرانی و آلمانی بر علیه رژیم جمهوری اسلامی سر دادند.

“جمهوری اسلامی نابود باید گردد، زندانی سیاسی آزاد باید گردد، ترور، شکنجه، اعدام ملغی باید گردد”، “زنده باد همبستگی جهانی” و “جمهوری اسلامی برابر است با قتل، ترور و اعدام” از جمله شعارهایی بود که سر داده شد.

همچنین بروشورهایی به زبان فارسی و آلمانی در اعتراض به رفتار خشونت آمیز جمهوری اسلامی پخش شد. در این تجمع اعتراضی اسامی کشته شدگان اعلام شد و همچنین اخباری از وضعیت سرکوب در ایران گزارش داده شد. کانون همبستگی و دفاع از مبارزات مردم ایران- هانوفر در این تجمع با انتشار بیانیه ای اعلام کرد: رژیم جمهوری اسلامی جنایتی تازه آفرید.

در این بیانیه آمده است: ماشین ترور و آدم کشی در سی سال حاکمیت جنایتکاران اسلامی بی وقفه و مستمر خون می ریزد. رژیم اسلامی به مثابه شرکت سهامی هیولاها ماموریتی جز قتل و ویرانی برای خود قائل نیست.

در ادامه این بیانیه آمده است: طبق اخبار واصله باز هم برگ خونین دیگری بر کارنامه سراسر سیاه و چرکین جمهوری اسلامی افزوده گشت و پنج تن از فرزندان این میهن بلارده به خاک افکنده شدند. طبق خبر کمیته گزارشگران حقوق بشر، فرزاد کمانگر، علی حیدریان، فرهاد وکیلی، شیرین علم هولی و مهدی اسلامی صبح روز یکشنبه نهم ماه مه در زندان اوین اعدام شدند. این جنایت عکس العمل بزدلانه رژیم است

در مقابل اعتراضات گسترده اول ماه مه و اعتصاب معلمان.

در ادامه این بیانیه تصریح شده است: اپوزیسیون و مخالفین جمهوری اسلامی باید ضمن اعتراض به آدم کشی های نفرت انگیز رژیم و آگاه کردن افکار عمومی جهانی، از مجامع مسوول بین المللی بخواهند که بدون فوت وقت با چاره اندیشی فوری مانع از ادامه حذف فیزیکی و فکری مخالفان که در دستور کار رژیم اسلامی قرار دارند، شوند و به جای تهدیدات تو خالی که رژیم را از آن وا همه ای نیست، اعتراض به نقض حقوق بشر در ایران را به مسئله ای جهانی مبدل سازند، چون در حقیقت این است پاشنه آشیل جمهوری اسلامی. مطمئنا قتل و حذف جوانان متفکر در هر محدوده جغرافیایی ضربه ای است به کل جامعه بشری.

در پایان این بیانیه آمده است: ایرانیان آزاده باید با برپایی کارزاری بین المللی، سدی جهانی در مقابل قتل و جنایات جمهوری اسلامی از هر طریق ممکن بنا کنند. حتی یک روز تاخیر هم دیر است. نباید به این گرگ خون آشام مجال دریدن دیگر زندانیان را داد.

تظاهرات بزرگ ایرانیان در استکهلم در اعتراض به اعدام ۵ شهروند ایرانی

سه شنبه ۲۱ اردیبهشت ۱۳۸۹ - ۱۱ می ۲۰۱۰

زمان: چهارشنبه ۱۲ ماه می ۲۰۱۰ ساعت ۱۷ بعد از ظهر
مکان: میدان مرکزی شهر استکهلم سرگل توری

برگزارکننده: "جمعیت پشتیبانی از مبارزات مردم ایران" جمهوری اسلامی ایران روز یکشنبه نوزدهم اردیبهشت ۱۳۸۹، پنج زندانی سیاسی شهروند ایرانی (4 مبارز کرد فرزاد کمانگر، شیرین علم هولی، فرهاد وکیلی و علی حیدریان و مهدی اسلامیان از شیراز) را به دار آویخت. هنوز چند روز از اعدام افغانی های مقیم ایران نگذشته جمهوری اسلامی در هراس از حضور میلیونی مردم در سالگرد 22 خرداد و برای به عقب راندن و ارباب آنها، موج جدیدی از اعدام ها را آغاز نموده است.

"جمعیت پشتیبانی از مبارزات مردم ایران" ضمن محکوم کردن این اعدام ها خواستار اعتراض جهانی به این جنایت و خطر اعدام دهها تن از زندانیان سیاسی در تهران و کردستان است. در اعتراض به اعدام های اخیر و جلوگیری از اعدامهای پیش رو، تظاهرات بزرگ ایرانیان در میدان مرکزی شهر استکھلم سرگل توری چهارشنبه 12 ماه می ۲۰۱۰ ساعت 17 بعد از ظهر برگزار می شود. هموطن! برای پایان بخشیدن به استبداد دینی حاکم بر ایران و برچیدن حکم اعدام، شکنجه و زندان و هرنوع تبعیض (جنسیتی، اتنیکی، دینی و...) به پا خیزیم! حضور متحدانه تو با هر رنگ و عقیده و پرچمی در برابر منادیان ترور و وحشت، برای جلوگیری از اعدام و آزادی کلیه زندانیان سیاسی و عقیدتی، نمونه غرورانگیز دیگری از همبستگی ملی ما را به نمایش گذاشته و نشان خواهد داد که ما را نمی توان کشت!

جشن اول ماه مه و پلورالیسم سیاسی در پاریس

قادر تمیمی

سه شنبه ۲۱ اردیبهشت ۱۳۸۹ - ۱۱ می ۲۰۱۰

اول ماه مه امسال، جمعی از ایرانیان در پاریس تجربه دیگری را به نمایش گذاشتند. برای برگزاری راهپیمائی در روز اول ماه مه، چند

ده تن از فعالین سیاسی و اجتماعی در تاریخ 25 آوریل گردهم آمدند تا راهکاری بیابند که ضمن بزرگداشت روز جهانی کارگر و پشتیبانی از مطالبات کارگران ایران، پیشبرد سیاست بسیج حداکثر نیرو در دفاع از دموکراسی و علیه استبداد را عملی کنند.

سیاستی که فقط برپایه اشتراکات شکل گرفت، بدون اینکه مانع ابراز نظر و مبانی فکری شرکت کنندگان شود. بر مبنای چنین سیاست و روشی بود که کمیته ای با نام «هماهنگی ایرانیان برای اول ماه مه» بر پایه اصولی مانند: همبستگی بین المللی کارگران - دفاع از حقوق و مطالبات کارگران و مزدبگیران از جمله حق تشکل مستقل و افزایش دستمزد - دفاع از مبارزات مردم ایران برای آزادی، دموکراسی و عدالت اجتماعی و آزادی بدون قید و شرط زندانیان سیاسی و فعالین تشکل های صنفی و مدنی ایران تشکیل شد. این «کمیته» در فراخوان خود صراحتاً اعلام کرد که «از شرکت افراد و نیروهایی که حول محورهای اعلام شده بالا مایل به مشارکت در راهپیمائی بوده و خواستار آوردن شعارهای مورد تأکید خود باشند، استقبال می کند.»

نگاهی به فراخوان های* پشتیبانی نشان می دهد که نحله های سیاسی مختلف با آماج های سیاسی گوناگون، بی آنکه سانسور شوند یا نیازمند خودسانسوری باشند، ضمن پشتیبانی از اشتراکات، با بیان آماج های سیاسی خود در این حرکت شرکت کردند.

گرچه این «کمیته» بر اساس صفت شهروندی بنیان گذاشته شد، اما، با دعوت از همه افراد و نیروهای سیاسی با حفظ شعارهای مورد تأکید خود، راهکاری نو و کارساز نیز ارائه کرد. فاصله گیری از تک صدایی و برسمیت شناختن چند صدایی، یکی از راه های موثری است که می تواند توازن قوا را به نفع بلوک دموکراسی خواهی تغییر دهد. راه حلی که رژیم جمهوری اسلامی به شهادت همه قرائن سیاسی موجود برای جلوگیری از تحقق آن، همه گونه ترفندی را بکار برده و می برد.

در این حرکت با چنین سیاست و روشی، اما، جای برخی از نیروهای چپ و آزادیخواه و مخالفین حکومت تئوکراتیک حاکم خالی بود. نیروهایی که شعارهای شان، بی کم و کاست در این مجموعه بیان شده بود و خود نیز می توانستند به هر شکل دیگری که تمایل داشتند شعارهایشان را بیان کنند. بویژه کسانی که در طول حیات سی ساله حاکمیت اسلامی ایران دمی از مبارزه علیه رژیم جمهوری اسلامی و تحقق اهداف سیاسی

خود از پای نشسته اند.

در اول ماه مه امسال، همه می توانستیم ضمن پشتیبانی از مطالبات جاری کارگران در ایران و دفاع از دمکراسی، آزادی و عدالت اجتماعی، حتی اهداف استراتژیک خود را بیان کنیم. هیچ مانعی وجود نداشت.

✘

ایرانیان شرکت کننده در این راهپیمائی با در دست داشتن پرچم های ایران، منقش به « ایران»، « آزادی» و « آزادی، دمکراسی و لائسته»، عکس هایی از منصور اسالو، نماینده کارگران سندیکای شرکت واحد و اتوبوسرانی تهران و ابراهیم مددی، نماینده شرکت شرکت نیشکر هفت تپه و پلاکاردهای زیر- به زبان های فرانسه و فارسی - مطالبات کارگری، آزادی زندانیان سیاسی بویژه کارگران در بند و حق تشکل سندیکائی را که از بلندگو پخش می شد، تکرار می کردند.

✘

✘

✘

✘

✘

✘

✘

✘

« از کارگران نیشکر هفت تپه و شرکت واحد اتوبوسرانی حمایت کنیم»
« سندیکالیست های زندانی آزاد باید گردند»
« همبستگی با سندیکای شرکت واحد و نیشکر هفت تپه»
« آزادی زندانیان سیاسی در ایران»
« دانشجوی زندانی آزاد باید گردد»
« از جنبش برابری طلبانه زنان حمایت می کنیم»
« برای ایرانی دمکراتیک، لائیک و جمهوری»
« در چارچوب جمهوری اسلامی دمکراسی امکان ندارد»
« نه به حکومت مذهبی در ایران»

« نه به جمهوری اسلامی ایران»

« سرنگون باد جمهوری اسلامی ایران»

شرکت کنندگان در این راهپیمائی تقریباً شش ساعته کوشیدند صدای کارگران ایران و وضعیت سیاسی جامعه ایران را به اطلاع شهروندان فرانسوی برسانند.

در طول مسیر راهپیمائی علاوه بر پخش شعارهای مشترک، در بلندگو « سرود ای ایران»، « سرود یار دبستانی»، « سرود سر اومد زمستون» و « سرود انترناسیونال» شوری ایجاد کرده بود که امید ارتقاء شعور مبارزاتی و همگرایی و چند صدایی را نوید می داد.

5 می 2010

[فراخوان کمیته «همآهنگی ایرانیان برای اول ماه مه»](#)

[فراخوان جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک - پاریس](#)

[فراخوان ایرانیان ساکن پاریس](#)

[فراخوان سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران- واحد پاریس](#)

[فراخوان کمیته مستقل ضد سرکوب شهروندان ایرانی- پاریس](#)